

mærksom paa, at for en hel Række af Industrier betød denne Nedsættelse i Kultolden overordentlig lidt i Sammenligning med Tabet i Beskyttelse. Nu have de faaet Tabet ved Beskyttelsen, og saa skulde de have Kompensation ved en Nedsættelse af Kultolden med $\frac{1}{3}$. Nu tages ogsaa denne bort, og det er altsaa noget, alle de Industrier ikke kunne være glade for og endnu mindre alle de Industrier, der slet ikke have faaet Kompensation gennem Kultolden. Det er det, der er gjort opmærksom paa før, og der er ikke Spor af Forandring i vor Stilling til Kultolden, der er ikke saa meget, som der kan ligge bag paa en Negl, som det ærede Medlem kunde støtte sin lange Tale paa.

Jeg bad i øvrigt ikke om Ordet for det ærede Medlems Skyld, men i Anledning af en Bemærkning fra den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen). Naar han drog den Konsekvens af mine Udtalelser, at jeg skulde have indrømmet, at alle Toldnedsættelserne vare komne Forbrugerne til gode, saa vil jeg dertil sige, at hvad jeg vil indrømme og ikke vil indrømme, kunne vi tale om en anden Gang. I Dag har der ikke været talt om Forbrugerne, men om Kultolden for Industrien og andre Næringsveje. Jeg vil som Eksempel nævne Skibsfarten. Hvis Kultolden bliver afskaffet, ved jeg ikke, om f. Eks. Det forenede Dampskibsselskab vil lade det komme Forbrugerne, Passagererne og Vareforsenderne, til gode, det kommer vel an paa Omstændighederne, men det, jeg antager, der vil ske, er, at Selskabet som saadant bliver mere konkurrencedygtigt, og derved har det Betydning. Det kan være, at Kultoldens Ophevelse sikrer en Række af Industriens Bestaaen, men om den naar ned til de sidste Forbrugere, have vi ikke været inde paa i Dag, og der er ikke Anledning til at komme ind paa det i Øjeblikket.

Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte mig om, hvad Højre vilde gøre, hvis dette Forslag om midlertidigt at bevare denne Trediedel af Kultolden kom til at foreligge som et selvstændigt Lovforslag, skal jeg sige til det ærede Medlem, at det er lidt for forhastet at spørge derom nu. Naar det sker, vil Højre tage under Overvejelse, hvordan det vil stille sig dertil, og saa vil det ærede Medlem faa det at vide, men indtil da faar det ærede Medlem nøjes med de Udtalelser, jeg har fremsat i Dag. Kan han slutte sig til noget af dem, saa staa det ham frit for, men nogen bestemt Besked om dette Spørgsmaal kan jeg ikke give ham.

Borghjerg: Det ærede Medlem, der nu talte (Wulff), bebrejdede mig, at jeg ikke havde hørt den første Del af Forhandlingen. Jeg hørte det ærede Medlems Tale fra Ende til anden, og jeg kan forsikre ham om, at jeg fandt den fuldkommen saa indholdsløs som den, han nu holdt.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) vilde meget gerne have denne Diskussion drejet over paa Københavns kommunale Forhold. Det forstaaer jeg saa udmærket godt. Lad os endelig lade være at tale om dette, skulle vi ikke tale om noget andet, om Københavns Gasværk, Elektricitetsværk, om Vand og Kød o. s. v., det er meget mere interessant at tale derom, naar det ærede Medlem sidder i det, som han gør i Øjeblikket. Men jeg mener, vi skulle holde os til det, som ligger for her, det er det, som har praktisk Betydning, og det er det, som vi skulle stemme om om et Øjeblik; her maa vi tage Standpunkt, og saa maa vi lade andre Ting fare. Det, som det ærede Medlem staaer i Begreb med, er at bryde et af de Løfter, der ere givne i Lovgivningen: at Kultolden skal bortfalde, og det er blevet nødvendigt for det ærede Medlem, han maa gøre det paa Grund af hele den letsindige Finanspolitik, som Regeringen og Flertallet have ført. De have udpint og udsuget Skatteyderne paa alle mulige Maader, og de have nu foreslaaet at tage 1,200,000 Kr.s Tilskud bort fra Kommunerne. De opfinde den ene Maade efter den anden, paa hvilken de kunne faa Penge ud af Skatteydernes Lommer, og de nægte nu endelig at opfylde Løfter, som de have givet bestemte Tilsagn om i Lovgivningen. Alt det vil det ærede Medlem helst være fri for at tale om, men deri kan jeg ikke tjene det ærede Medlem, vi maa virkelig tale om, hvad der ligger for. Det ærede Medlem føler sig sikkert tryk og sejrbevidst i Øjeblikket, han ved, at han kan gennemføre Anmærkningen om Kultolden, og det ved han blandt andet, fordi han har faaet en vældig Alliance, idet det radikale Venstre nu er ovre paa hans Side i Stedet for de 13 Højremænd, som han maaske i sit stille Sind er led og ked af — det kan jeg godt forstaa —, men som han ellers maa trækkes med til Hverdag. Men nu har han 20—21 radikale Venstremænd paa sin Side, og han føler sig naturligvis her som en Ordfører, hvis Magt er tiltagen betydeligt. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem sejrer i Dag og faar denne Anmærkning om Kultolden sat ind